

A harangszó

Zajjal tele mindennapjaink annyira megszokottá váltak már számunkra, hogy szinte észre sem vesszük azt az évszázadok óta szóló csodálatos hangot, a harang szavát.

A harangnak szava van, és - amint nyelvünkben oly szépen fogalmazódik meg - a harang a toronyban „lakik”. Oly sok szépet lehet róla mondani, még akkor is, hogyha napjainkban már jelentősége eltörpült, és hangját szinte észre sem vesszük. Amikor a falu mindennapi életét a csend övezte, és azt csak a lovasszekerek meghitt, halk zörgése, a szánok szinte hangtalan suhanása, illetve a baromfiudvarban kukorékoló kakas hangja törte meg, sokkal feltűnőbb volt a harangszó is.

A harangot rendszeresen reggel, délben és este lehetett hallani, és hangja szinte nyugalmat árasztva terült szét a faluban. A parasztember arra ébredt és kelt hajnalban, délben arra tette le szerszámát, hogy rövid időre megpihenjen, és este, hálát adva terem-tőjének, arra mormolta el imáját, hogy aztán másnap ugyanúgy kezdje megint.

Pogáynak sokáig nem volt temploma.

Fotó: Szilágyi Imre

templom megépültek a toronyba került. Az átlagember életében legfeljebb egyszer látja, amikor felhelyezik a toronyba, és aztán élete végéig csupán a hangját hallja.

Az esztelen háború alatt a mi harangunkat is, mint oly sok másikat, elszállították, hogy anyagából életeket kioltó gyilkos löszerek, fegyverek készüljenek. A tornyok és harangok története Pogányban is további kutatásokat igényelne, hogy megismerhessük részletes múltjukat és megmentjük azt az utókor számára.

Fotó: Röder Attila

A törökök idején létezett egy régi templom, melyet szent Barbara névre szenteltek, de arról semmi adatunk nem maradt meg, így azt sem tudjuk, hogy volt-e harangja.

A harangok két haranglábban voltak elhelyezve. A katolikus a téglából épült harangtoronyba, míg az evangélikus először faácsolatú haranglába, majd a

Megnyugtató hangjuk utolsó útjára kísérte az elhunytakat. Évszázadok óta a faluból a temetőig harangszó kísérte az eltávozottat, hogy aztán ott végső nyugalomra helyezték.

Zivatarok idején a harangozás a falusi ember hite szerint a jégveréstől mentette meg terményeit.

Tűz esetén pedig a félrevert harang szólította segítségre a falu lakosságát.

Erről a csodálatos „hangszerről”, mely napjainkban már szinte észrevétlenül kíséri mindennapjainkat, csak jókat lehet írni.

Csodálkozom, hogy vannak, akiket zavar a hangja.

Nagyon sajnálatos lenne, ha mint annyi mindent, ami értéket képviselt az emberiség életében, ezt is száműznénk az életünkből.

Dragovác Márk

A tartalomból:

Októberi és novemberi programok

A terményszentelésről

Interjú Zorkával

Fiatalkorú tehetségek

Plitvicei kirándulás

Hirdetés

Október-novemberi programok

Megalakult a Pogányi Nyugdíjas Klub

Örömmel értesítjük a kedves Pogányiakat, hogy szeptemberben megalakult a Nyugdíjas Klub.

Szeretettel várunk további érdeklődőket, leendő tagokat, akik szívesen részesülnek a közös beszélgetéseknek, játékoknak és kirándulásoknak.

Első programunk a magyar uralkodókról szóló panoptikum megtekintése volt az ANK-ban.

Következő találkozásonk: a Faluházban, 2013. október 25-én pénteken, 16 órakor lesz.

Idősek Hónapja

Tisztelettel és szeretettel várjuk a falu időseit az „Idősek hónapja” alkalmából rendezendő zenés délutánra. A műsorban fellépnek a Pécsi Nemzeti Színház színészei, Stubendek Katalin és Götz Attila, akik népszerű operett és musical részleteket színlátatnak meg.

Köszöntőt mond: Dragovác Ágnes polgármester.

Közreműködik: Kövecses Mari és Zilahi Lajos.

Időpont: 2013. október 20. vasárnap, 15 óra. Helyszín: Faluház.

Ingyenes jogsegélyszolgálat

Az Inno Régio Alapítvány, együttműködésben az Igazságügyi Minisztérium Jogi Segítségnyújtó Szolgálatával, INGYENES jogi tanácsadást, okiratszerkesztést vállal pécsi ügyvédek közreműködésével.

Időpont: 2013. október 30. és november 13. 8:30-9:30.

Helyszín: Faluház.

Halloween

Várjuk a boszorkákat, szellemeket és egyéb félelmetes lényeket, hogy járják végig velünk a falut a szokásos cukorkagyűjtés alkalmából. A séta előtt csúnyasági-verseny, és a jelmezek értékelése, jutalmakkal! Nagy örömmel vesszük a Cukros-házak jelentkezését a 06-20-430-7117 vagy a 231-054-es telefonszámon, illetve az Óvodában Csilla néninél és Andi néninél.

Időpont: 2013. október 31. csütörtök, 17 óra. Helyszín: Faluház.

Miserend

Katolikus szentmisék

Október 17. csütörtök 17:30

Október 20. vasárnap 8 óra

Október 24. csütörtök 17:30

Agrárkamara fogadóóra

Nemzeti Agrárgazdasági Kamara tanácsadója, Galló Tamás (tel.: 30-3000-399) várja az érdeklődőket.

Időpont: 2013. november 5. kedd, 14-16 óráig.

Helyszín: Faluház.

Márton-napi vigasságok

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves pogányiakat, a családokat és a gyerekeket a Szent Márton életéről szóló zenés előadásra, Gál Károly atya közreműködésével, a katolikus templomba.

A műsor után lampionos séta a Faluházba, ahol Márton-napi vigasságot tartunk: libatollal írunk, libát hajtogatunk, libás játékokat játszunk és libasíros kenyeret eszünk!

Időpont: 2013. november 8. péntek, 17 óra.

Gyülekező: a katolikus templom előtt, lampionokkal.

Terményszentelés

Családias, bensőséges hangulatú misén vehettek részt azok, akik eljöttek az „új kereszthez” szeptember 21-én. A falu lakói és az önkormányzat támogatásával két éve újraállított kereszt azóta is az összefogás jelképe.

Fotó: Krausz József

Minden évben szeptemberben, a szabad ég alatt tartják a katolikusok a terményszenteléssel egybekötött misét. A családok gyümölcsöt, zöldségfélét, egyéb terményeket és bort hoztak, hogy Gál Károly atya megáldja azokat. Az időjárás kegyes volt, így piknikkel zárult a délelőtt: finom süteményeket kínáltak a háziasszonyok.

Fejes Andrea

HIRDETÉS

Az Almafa és a Napraforgó családi napközink új szolgáltatással, az időszakos gyermekfelügyelettel bővült.

Várjuk a GYED-en, GYES-en lévő szülők gyermekeit 1-4 éves korig, betegség vagy egyéb hiányzás miatti férőhelyeinkre. A szolgáltatás igénybevétele előzetes megbeszélés alapján történik. A szolgáltatás óradíja: 600Ft/óra (max 3 óra), de lehetőség van egész napos felügyeletre is (2150Ft/nap).

Elérhetőségeink: Pogány, Széchenyi u. 11.

Telefon: 0630/570-82-34 Szeretettel várjuk a gyermekeket.

Almafa és Napraforgó dolgozói

Beszélgetés Zorkával

táncról, gyerekekről és hivatásról

Radics Hajnalkával, Zorkával - ahogy mindannyian ismerjük - egy táncóra és egy kóruspróba között találkoztam. Kevés időnk volt beszélgetni, hiszen szinte minden idejét kitölti a tánc, a zene. A kevés idő ellenére mégis nagyon sok mindent tudtam meg tőle a táncról, a gyerekekről, a hivatásról és nem utolsósorban a Nívódíjról, melyet munkája elismeréseként idén tavasszal vehetett át munkahelyétől, a Nevelési Központtól.

- Zorka, először is engeddd meg, hogy gratuláljak a díjhoz, amit neves pécsi jelöltekkel megelőzve neked ítéltek az intézmény szakbizottsága. Mit kell tudni erről a díjról?

- A díjat a Nevelési Központ tagintézményeiben oktató pedagógusok kaphatják, elsődlegesen szakmai szempontok alapján ítélik oda. Úgy vélem azonban, hogy egy pedagógiai elismerés a szakmai szempontokon kívül jelenti még a kollégákkal, szülőkkel való optimális kapcsolat kialakítását-ápolását, a példamutató emberi magatartást és elsősorban a gyerekekkel való kapcsolatot. Hiszen maga a szakmai tudás kevés ahhoz, hogy olyan eredményeket érjünk el, melyekkel a tanár, a diák és a szülő is egyaránt elégedett és legfőképpen boldog.

- Én úgy látom, te boldog vagy, sugározol, hiszen szemmel láthatólag örömed leled a munkádban.

- Igen. Nagyszerű érzés az, ha az ember olyan munkát végezhet, amiben teljes mértékben örömet leli. Azt hiszem, a mai világban egyre kevesebb ember dolgozhat úgy és azt, ami szívének-lelkének kedves. Gyermekkoromban a horvát iskolában kipróbálhattam sok mindent: tanultam hangszeren, énekeltem, no és persze táncoltam. Egy ilyen körtáncnak és egy hajdan ott tanító tanárnőnek - aki tánc közben szó szerint belökött a körből a kör közepébe - köszönhetem az életre szóló lépést.

- Ezek szerint jól tett az a válladra helyezett kéz, amelyik hátulról, kicsit erőlyesen, de nem túl durván a tánc csodálatos világába „segített”.

- Igen, hálás vagyok egykori tanárnőmnek ezért, és igyekszem én is a kör közepébe „lökni” azokat a tehetséges gyerekeket, akik esetleg még bátoratlanok, vagy talán nem látnak igazi jövőképet a táncban.

- Mi van azokkal a gyerekekkel, akik nem kerülhetnek a körön belülré? Akik kevésbé tehetségesek, de mégis nagyon lelkesek és örömmel táncolnak?

- Természetesen nem lehet mindenki hivatásos táncos. Már egész kis korban kiderül a tehetség, ami mellé azért még sok egyéb dolog is szükséges. De azt vallom, a kevésbé tehetséges gyerekek is megtalálhatják itt a helyüket és az örömeiket.

A társaság, a közös táncolásban rejlő öröm, ami talán semmihez sem hasonlítható. A táncsoportban megismerik a testüket, s megtanulnak bánni azzal. Nem csak magukra, hanem egymásra is figyelnek, segítik egymás munkáját. Életre szóló barátságok kötődnek, a kitartás és a gyakorlás pedig későbbi éveikben a tanulásban és a munkában is meghozzák az eredményt. Nem beszélve arról, hogy harmóniába kerülnek a testükkel, ami része és alapja az ember és az őt körülvevő világ harmóniájának.

- Kisgyerekeknek ovis torna Pécsen és Pogányban, gimnazistáknak társastáncot oktat, a művészeti iskolában pedig modern és kortárs táncot. Ha nem lenne előttem a több oldalas lista a különböző versenyeken elért eredményeidekről, akkor is tudnám, hogy sikeres vagy-vagytok, hiszen itt, a nappaliban is minden polc tele kupával, érmeikkel. A helyezéseken és a sikeren túl mit adhat még a verseny a gyerekeknek?

- Versenyezni hatalmas testi, lelki, szellemi és nem utolsósorban anyagi megterhelés is. Hobbi szinten is bázist jelent a megfelelő szülői háttér, a támogatás. Verseny szintjén azonban ez még fontosabb, nem csak a gyerekek részéről jelent lemondást a napi több órás próba, hanem a szülők részéről is. Egy-egy versenyen való részvétel igen sokba kerül: a fellépőruhák, az utazás, szállás több tízezer forint alkalmanként. Mindezt pedig megelőzi a szervezés, ami nem kevésbé fárasztó munka, mint a tánc tanulás. Össze kell fogni: nemcsak a gyerekeknek, hanem a szüleiknek is.

A versenyek „ajándéka” pedig nem más, mint a győzelem öröme. Ugyanakkor úgy gondolom, a kritika vagy a vereség érzése még jobban összefogja őket. Persze sok segítségre van szükségük, hogy a megfelelő módon tudjanak feldolgozni egy kevésbé dicsőítő véleményt vagy gyengébb eredményt. Meg kell tanulniuk a csapatunkon kívül a másik csapat tiszteletét, az egészséges versenyszellemet. A gyerekek jellemformálásában ez ugyanolyan nehéz, egyben hálás feladat is, akárcsak a tánc oktatása.

- A napod 24 órája a táncról és a gyerekekről szól. Mi marad itthonra a családnak Zorkából?

- Nem könnyű a helyzetünk, de senkié sem az. A tánc tanítás nem nyolctól négyig tart. Gyakran késő estig dolgozom, és a versenyek miatt a hétvégéim jó része is foglalt. Sokszor nehéz megoldani, hogy kisfiammal kellő időt tölthessek együtt. Ráadásul nehezíti az időbeosztást, hogy párom külföldön dolgozik. Ilyenkor, ahogy ma este is, Matyi jön velem a kóruspróba, ami már el is kezdődött.

- Nos, akkor megköszönöm a beszélgetést, és elengedlek benneteket, hiszen egy ilyen lelkes és tehetséges emberre nem csak a Nevelési Központ diákjainak, hanem a pogányi horvát kórusnak is szüksége van!

Kaposvári Andrea

Példa az ifjúságtól

Pazarul éreztem magam azon az esten, amelyen fiatal tehetségek mutatkoztak be.

A művészeteknek, sportnak sok ágát láthattuk. Utóbbit video felvételtől. Újszerű és igen okos megoldásnak lehettünk tanúi. A tárlattá alakított nézőtérről szemlélhettük az előadást. Öröndetes dolog, hogy a régebbi arcok mellett újabbak is feltűntek, bizonyítva, hogy van utánpótlás.

Fotók: Baracs Dénes

Némelyikük nem csak a színpadon nyújtott kiválót, de mint azt a videófelvétel is bizonyította, a sportban is szép eredményeket ért el. Elgondolkodtató, hogy miként bírják energiával, mert van egy nem éppen elhanyagolható feladatuk, a tanulás. Nem érződött egyikük teljesítményén sem feszültség, a megfelelni akarás, hiszen itt nem zsüri döntötte el, hogy ki a jobb. Egészséges fellépési láz volt mindegyiküknél és ez természetes. Jól érezték magukat, örömmel mutatták be különös látásmódjukat, tudásukat, tehetségüket. Mindez látszott csillogó szemükből. Kellemes érzés volt látni a nézőtéren a kedves szülők, hozzátartozók és az érdeklődők aktív részvételét. Minden szereplőt megtiszteltek odafigyelésükkel, ezzel is jelezve, hogy elégedettek a látottakkal. Nem fukarkodtak a tapsokkal sem.

Sok szó esik manapság a fiatalok viselkedéséről, és sajnos ezek a vélemények többségükben elmarasztalóak. Való igaz, vannak esetek, amik ezt látszanak alátámasztani, de nem lehetünk igazságtalanok. A mai fiatalság igenis értéket teremt és közvetít. Bizonyosságot tettek arról, hogy hasznosan töltik el szabadidejüket, jól osztják be azt és következetesen készülnek a tartalmas életre.

Anélkül, hogy bárkit kiemelnék, dicséret és elismerés illeti az

összes szereplőt, mert mindenki a tudása legjavát adta. Köszönet érte. Legyen minél több követőjük!

Az elmúlt esztendőben sajnos elmaradt ez a rendezvény. Remélhetőleg a jövőben másként alakul, hiszen a Faluház átadása, megnyitása lehetőséget biztosít az ilyen és hasonló rendezvények megtartására. Például szolgálhatnak gyerekeink, unokáink arra, hogy mi, felnőttek kövessük őket, okulva a teljesítményükből a sportban, a színpadon, az élelátásukban a kiállításokon.

Akikre - a cikk írója szerint - példaként tekinthetünk:

Bánki Benjamin, Bánki Boldizsár, Beke Viktória, Bencsik Szilvia, Birkenstock Rebeka, Bozsánovics Anett, Dóczi Dalma, Dóczi Dorka, Ernszt Dorka, Maczkó Gergő, Mátis Gergő, Mátis Bence, Márton Máté, Mester Lili, Mester Ádám, Pál-Kovács Fanni, Semjén Luca, Szemmelróth Izabell, Szemmelróth Szófia, Vald Erik, Wenhardt Dániel, Wenhardt Levente, Wenhardt Zsófia, Zilahi Márton.

A fiataloknak az Önkormányzat könyvtárványt ajándékozott, a kedves szülők és nagyszülők pedig a piknikhez valókat hozták. Vidám, tartalmas délutánt töltöttünk együtt.

Folytatása következik! Őszintén reméljük, hogy az idén bemutatkoztak mellett újabb tehetségeket ismerhetünk meg jövőre.

Fejes Andea és Zilahi Lajos

Plitvicei kirándulás

A Pogányi Fotóklub tagjai -néhány útitárssal együtt- október közepén három napos túrát szerveztek a Plitvicei Nemzeti Parkba, Horvátországba. A 20 ezer hektáros területen, a vízmennyiségtől függően 180-200 vízesés található. A park az UNESCO Világörökségi listáján szerepel, Európa egyik legszebb természeti látványossága.

A túra résztvevői a tavak, vízesések, őszi erdők fotózásán kívül ellátogattak Slunj városába is, ahol két folyó találkozásánál épült vízimalmok találhatók.

Fotó: Szilágyi Dóra

A kiránduláson készült fotókból egy későbbi lapszámban közlünk válogatást.

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Főszerkesztő Dragovác Márk, email: dragovacmark@gmail.com
Megjelenik 400 pld-ban, időszaki kiadványként.

Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.